

służącej do spożywania posiłków, jak na przykład blatów, wysokich stołów i innych temu podobnych, na miejscu, a nie zabiera ze sobą?

(¹) Dz.U. L 145, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 3 grudnia 2009 r. — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG — przeciwko Finanzamt Detmold

(Sprawa C-502/09)

(2010/C 63/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fleischerei Nier GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Finanzamt Detmold

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy termin „środki spożywcze” w załączniku H kategoria 1 do szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (¹) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on jedynie środki spożywcze „na wynos”, jak sprzedawane na ogół w obrocie środkami spożywczymi, czy też także potrawy i posiłki, które są przygotowane do natychmiastowego spożycia w drodze gotowania, smażenia, pieczenia albo w inny sposób?
- 2) W przypadku gdyby „środkami spożywczymi” w rozumieniu załącznika H kategoria 1 do szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych były także potrawy i posiłki do natychmiastowego spożycia: czy proces przygotowania potraw lub posiłków należy uważać za element świadczenia usług przy rozstrzygnięciu, czy jednolite świadczenie przedsiębiorstwa organizującego przyjęcia (dostarczanie gotowych do spożycia potraw lub posiłków, a

także ich transport oraz ewentualnie dostarczenie talerzy i sztućców lub stołów, jak również odebranie pozostawionych do wykorzystania przedmiotów) należy zakwalifikować jako uprzywilejowaną pod względem podatkowym dostawę środków spożywczych (załącznik H kategoria 1 tej dyrektywy), czy jako nieuprzywilejowaną pod względem podatkowym usługę (art. 6 ust. 1 tej dyrektywy)?

- 3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi precyzyjnej: czy z art. 2 pkt 1 w związku z art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych zgodne jest oparcie się przy kwalifikacji jednolitego świadczenia przedsiębiorstwa organizującego przyjęcia albo jako dostawy towarów albo jako usługi swoistego rodzaju w sposób typizujący wyłącznie na liczbie elementów o charakterze usługowym (dwa lub więcej) w stosunku do udziału elementów dostawy, czy też elementy o charakterze usługowym należy bezwzględnie oceniać pod względem ich istotności niezależnie od ich liczby, a jeśli tak, to zgodnie z jakimi kryteriami?

(¹) Dz.U. L 145, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 23 września 2009 r. w sprawie T-263/07 Estonia przeciwko Komisji, wniesione w dniu 4 grudnia 2009 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-505/09 P)

(2010/C 63/38)

Język postępowania: estoński

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Kružíková, E. White i E. Randvere)

Druga strona postępowania: Republika Estońska, Republika Litewska, Republika Słowacka oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie zaskarżonego wyroku,

— obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.